

sikkert i modsat Retning. Jeg kan forsikre de Herrer, som stemte for denne Foranstaltning, at hvis her siges A, saa er det et A, som i de kommende Tider vil blive efterfulgt ikke alene af et B, men af adskillige af Alfabetets Bogstaver.

Endelig har jeg tilbage at sige et Par Ord om Stempelafgiften af ædle Stene og Smykker. Jeg mener, det er en god Foranstaltning, men om det netop er saaledes, at den giver, hvad den skal, ved jeg ikke, for der vil vel nok, ligesom i gamle Dage, blive Tale om en ret livlig Indsmugling af Varer. Jeg tror, det vil være vanskeligt for Toldmyndighederne at afgøre, om de Perler, en Dame bærer, naar hun passerer Toldgrænsen, har været her i Landet før. Der er ogsaa Steder nok, hvor Perler og Smykker kan skjules selv for den med de bedste Argusøjne udstyrede Tolder. Jeg har fra næringsdrivende indenfor denne Kreds hørt den Anke mod Loven, at den var midlertidig. Jeg sagde: Herregud, vi kommer aldrig af med den alligevel, hvorfor saa ikke sige, at den ikke er midlertidig. Dens Midlertidighed vil føre med sig, at Folk venter med at købe, navnlig i de sidste Maaneder af 1918 vil Folk ikke købe Juveler og Smykker, men de vil opsætte deres Køb. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at jeg kunde trøste de næringsdrivende og Publikum med, at den Lov kommer vi aldrig af med; er der Udsigt til noget, er det snarere til en Forhøjelse. Jeg tror ikke, at Folk skal afholde sig fra at bidrage til Statskassens Indtægt ved at opsætte deres Køb af Smykker til 1919. Jeg skal gentage mine Udtalelser om min Gruppes Villighed til at forhandle om disse Love, men ogsaa understrege Ønsket om Ændringer i den af mig omtalte Retning.

Christiansen: Den socialdemokratiske Gruppe i Folketinget har, om end med Betænkelighed, tiltraadt det samlede Komplex af Love, som ligger paa Tingets Bord i Dag. Det er givet, at vi under Hensyn til disse Loves ekstraordinære Karakter ikke har været holdte udenfor de Forhandlinger, som har ført til, at Socialdemokraterne har stemt for dem. Dermed er samtidig vor Stilling til Forslagene heroppe i Landstinget givet, idet den nemlig er denne, at vi vil stemme for dem og ønske dem hurtig Fremme. Der blev af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) citeret nogle Udtalelser, som nede i det andet Ting er fremførte af socialdemokratiske Folketingsmænd om den tvingende

Nødvendighed, som drev dem til at stemme for den samlede Gruppe af Forslag, og det ærede Medlem syntes ikke at forstaa, hvori denne tvingende Nødvendighed bestod. Jeg synes, man maa give den højtærede Finansminister Ret i hans Skøn: at Udgifterne, Millionudgifterne til alle de Foranstaltninger, som Staten har maattet paatage sig at udrede, neppe vil blive mindre i de kommende Aar, og at der derfor vil blive en tvingende Nødvendighed for at skaffe Penge. Og formentlig har, som det ogsaa blev sagt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey), den højtærede Minister følt sig overbevist om Nødvendigheden af at komme med Forslag om indirekte Beskatning i Henhold til de Forhandlinger, som fandt Sted i Foraaret. Lovforslaget om Ejendomsskyld, som endnu ikke er afgjort her i dette Ting, strandede, blandt andet fordi man fra visse Sider forlangte en Luksusbeskatning indført samtidig, og naar man end ikke lod dette lille, efter mit Skøn ret ubetydelige, Lovforslag passere paa det Tidspunkt, var der vel ikke nogen Grund til at forvente, at de to af Partierne heroppe, som den Gang ikke vilde lade dette Lovforslag nyde Fremme, vilde være gaaet med til at vedtage yderligere direkte Skatter uden at faa deres Ønsker i Retning af at faa indført nogen indirekte Beskatning imødekommet. Det er denne tvingende Nødvendighed, som blandt andet har medført, at mine Partifæller i Folketinget har stemt for Lovforslagene; det er os selvfølgelig om at gøre, at Staten ejer Midler, hvormed den kan møde den Situation, som antagelig kommer. Vi er vel desværre ikke ved Bunden endnu; Millionudgifter til Prisregulering og Millionudgifter til at afbøde Standsninger i mange Arter af Industri vil sikkert blive nødvendige, i hvor omfattende en Grad kan vel ikke ses i Øjeblikket.

Der er, som Situationen ligger, ingen Anledning for mig til at komme ind paa en Detailbehandling af disse Lovforslag, jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at Socialdemokraterne i Folketinget manifesterede deres Ulyst til de indirekte Skatter ved at fremstille en anden Skala for Formue- og Indkomstskatten, men den nød ikke Fremme, fordi det var en Betingelse, at dette Forhold mellem direkte og indirekte Skatter skulde danne Grundlaget for det samlede Komplex. Derfor frafaldt Socialdemokraterne det Ændringsforslag, de havde udarbejdet, og hvorved de indirekte Skatter kunde være bortfaldet, medens man dog skaffede Staten